

Muntanyes del Canigó

Dolors Planella i Berga, Riudaura

1. Mun - ta - nyes del Ca - ni - gó, fres - ques són i re - ga - la - des, en - ca(r) més a - ra l'is -
sos m'hi som es - tat sens veu - re per - so - na hu - ma - na, mesun pe - tit ros - si - nyo
7 nyol, ros - si - nyo - let, tu qu(e) en fas llar - gues vo - la - des, m'a - ni - ràs a vo - ra el
tiu, que les ai - gües són ge - la - des, que les
let qu(e) a la vo - ra el niu can - ta - va, qu(e) a la
11 mar i a por - tar - ne u - na am - bai - xa - da, i a por -
ai - gües són ge - la - des. 2. Tres me -
vo - ra el niu can - ta - va. 3. Ros - si -
tar - ne u - na am - bai - xa - da.

4. Diràs en els meus parents
que el meu pare m'hi ha casada;
m'ha casat amb un ve(i), (veiós),
que jo no el vu(i), ni m'agrada,
que jo no el vu(i), ni m'agrada.

5. Tres mesos que en som(s) casats
i no li he vist mai la cara,
més un dia de descuit
i allà al replà de l'escala
i allà al replà de l'escala.*

*Les dues estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.